

ÎNCHEIERE

14 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Oleg Sternioală
Mariana Pitic

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Guțu Valeriu,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Guțu Valeriu împotriva Societății cu Răspundere Limitată ”Chișinău-Gaz” cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Guțu Valeriu și menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 22 iunie 2016,

c o n s t a t ă :

La 24 februarie 2016, Guțu Valeriu a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL ”Chișinău-Gaz” cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul Guțu Valeriu a indicat că a activat o perioadă îndelungată de timp în cadrul SRL ”Chișinău-Gaz”, deținând diferite funcții, ultima fiind în calitate de maestru superior, localitatea rurală SEG Rîșcani, com. Grătiești.

Susține că permanent și-a îndeplinit onest atribuțiile sale de serviciu, fără careva abateri, însă în ultima perioadă de timp, înainte de a se pensiona, pârâta l-a obligat ca el benevol să depună cerere de transfer într-o altă funcție (lăcătuș), care presupunea un salariu mai mic, însă a refuzat, din care motive angajatorul a început să-l persecute, în consecință dânsul a fost nevoit să demisioneze.

Astfel, la 19 noiembrie 2015 s-a adresat către angajatorul SRL ”Chișinău-Gaz” cu cererea nr. 2551, prin care a solicitat desfacerea contractului individual de muncă din inițiativă proprie.

Declară că la 20 noiembrie 2015, întru respectarea prevederilor legislației muncii, s-a prezentat la serviciu pentru a-și continua activitatea încă pe parcursul a 14 zile calendaristice, însă a fost uimit de faptul că pârâta prin ordinul nr. 221, aprobându-i cererea, l-a concediat imediat începând cu această dată, contrar prevederilor art. 85 alin. (3¹) Codul muncii, adică în lipsa acordului său în scris.

Afirmă reclamantul că ordinul SRL ”Chișinău-Gaz” nr. 221 din 20 noiembrie 2015 de desfacere a contractului individual de muncă este ilegal și neîntemeiat, or, el nu și-a

exprimat acordul său în scris privind concedierea sa imediată, înaintea expirării termenului de 14 zile calendaristice, fiind astfel lipsit de dreptul de a-și retrage cererea sa de demisie.

Invocă că la 04 decembrie 2015 s-a adresat pârâtei cu cererea nr. 3976, solicitând anularea ordinului nr. 221 din 20 noiembrie 2015 și retragerea cererii de demisie din 19 noiembrie 2015, însă prin răspunsul nr. 3226 din 11 decembrie 2015 SRL "Chișinău-Gaz" a refuzat în admiterea cererii, motivând că ordinul contestat a fost adus la cunoștința lui sub semnătură, fără a fi prezentate în acest sens careva obiecții, concomitent, comunicându-i că este în drept să se adreseze cu o nouă cerere cu privire la angajare într-o altă funcție vacantă la moment.

Susține reclamantul că pârâta a falsificat ordinul nr. 221 din 20 noiembrie 2015, indicând în acesta precum că el, conform art. 85 alin. (3¹) Codul muncii, și-a prezentat acordul său în scris de a fi concediat începând cu 20 noiembrie 2015, înaintea expirării termenului de 14 zile calendaristice.

În circumstanțele expuse, consideră că pârâta urmează să-i achite suma de 10.208,62 lei cu titlu de salariu mediu lunar, ce rezultă din: 122.503,48 lei venitul brut pentru anul 2015 ÷ 12 luni.

Totodată, indică reclamantul că pârâta i-a cauzat și un prejudiciu moral, pe care îl estimează în mărime de 100.000 lei.

Astfel, cere reclamantul Guțu Valeriu anularea ordinului nr. 221 din 20 noiembrie 2015 de desfacere a contractului individual de muncă emisă de către SRL "Chișinău-Gaz", ca fiind ilegal și neîntemeiat, cu restabilirea lui în funcția de maestru superior; încasarea din contul SRL "Chișinău-Gaz" în beneficiul său sumei de 10.208,62 lei cu titlu de salariu mediu lunar, începând cu 20 noiembrie 2015 până la data pronunțării hotărârii, și 100.000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 22 iunie 2016, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2016, a fost respins apelul declarat de către Guțu Valeriu și menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 22 iunie 2016.

Atît prima instanță, cât și instanța de apel și-au motivat soluțiile făcând trimitere la faptul că desfacerea contractului individual de muncă a avut loc în baza cererii de demisie al reclamantului Guțu Valeriu din 19 noiembrie 2015, care și-a exprimat consimțământul în scris de a înceta relațiile de muncă cu angajatorul SRL "Chișinău-Gaz", ultimul la rândul său acceptându-l, a emis în acest sens la 20 noiembrie 2015 ordinul de desfacere a contractului de muncă nr. 221.

Instanțele de judecată ierarhic inferioare au reținut că în ziua emiterii ordinului nr. 221 – 20 noiembrie 2015, reclamantul Guțu Valeriu, făcând cunoștință cu conținutul acestuia, la semnat, fără a înainta careva obiecții, exprimându-și în așa mod acordul tacit de a rezilia imediat contractul individual de muncă începând cu această dată.

Cu atît mai mult, că și carnetul de muncă a fost eliberat lui Guțu Valeriu tot la 20 noiembrie 2015, astfel ultimul, ridicându-și carnetul de muncă și neprezentându-se la serviciu, se prezumă că era de acord cu desfacerea contractului individual de muncă înainte de expirarea a 14 zile prevăzute de legislația muncii.

La 07 martie 2017, Guțu Valeriu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd repunerea în termen, admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel

Chișinău din 30 noiembrie 2016 și hotărârii Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 22 iunie 2016, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În susținerea recursului Guțu Valeriu a invocat ilegalitatea și netemeinicia deciziei instanței de apel la emiterea căreia au fost interpretate și aplicate eronat normele de drept material.

De asemenea, declară recurentul că instanțele de judecată ierarhic inferioare eronat au ajuns la concluzia de a-i respinge acțiunea, fără a ține cont de faptul că dânsul a făcut cunoștință cu ordinul de desfacere a contractului individual de muncă nr. 221 nu la data de 20 noiembrie 2015, când a fost emis, dar la 24 noiembrie 2015, iar carnetul de muncă i-a fost eliberat ulterior acestei date, încadrându-se astfel în termenul de 14 zile de a-și revoca cererea de demisie.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele dosarului atestă că copia deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2016 a fost expediată în adresa lui Guțu Valeriu la 30 ianuarie 2017 (f.d. 91) și recepționată de către recurent la 02 februarie 2017 (f.d. 94), astfel recursul declarat de către Guțu Valeriu la 07 martie 2017, se consideră depus în termenul prevăzut de lege.

La 02 mai 2017, în adresa intimă SRL "Chișinău-Gaz" a fost expediată copia recursului declarat de către Guțu Valeriu, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

La 15 mai 2017, intimata SRL "Chișinău-Gaz" a depus referință, solicitând respingerea recursului declarat de către Guțu Valeriu, cu menținerea deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2016 și hotărârii Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 22 iunie 2016, pe care le consideră legale și întemeiate, invocând că instanțele de judecată ierarhic inferioare au verificat minuțios toate circumstanțele, care au importanță pentru soluționarea justă a prezentei spețe, dând o apreciere corectă suportului probatoriu al cauzei.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile și obiecțiile expuse în referința depusă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Guțu Valeriu este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Conform prevederilor art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Guțu Valeriu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele de judecată ierarhic inferioare și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Astfel, nu poate fi reținut argumentul recurentului precum că instanțele de judecată ierarhic inferioare eronat au ajuns la concluzia de a-i respinge acțiunea, fără a ține cont de faptul că dânsul a făcut cunoștință cu ordinul de desfacere a contractului individual de muncă nr. 221 nu la data de 20 noiembrie 2015, când a fost emis, dar la 24 noiembrie 2015, iar carnetul de muncă i-a fost eliberat ulterior acestei date, încadrându-se astfel în termenul de 14 zile de a-și revoca cererea de demisie, deoarece este irelevant speței, fiind în același timp și declarativ.

Or, din conținutul ordinului nr. 221 din 20 noiembrie 2015 nu rezultă că Guțu Valeriu a refuzat de a semna respectivul ordin sau a înaintat careva obiecții referitor la temeiul desfacerii contractului individual de muncă indicat în acesta, adică că demisia s-a efectuat în conformitate cu art. 85 alin. (3¹) Codul muncii, precum și în privința datei desfacerii contractului de muncă, unde este cert stipulat că ultimul se concediază de la 20 noiembrie 2015, fapt ce denotă că recurentul în mod tacit și-a exprimat acordul de a rezilia imediat contractul individual de muncă începând cu data de 20 noiembrie 2015.

Mai mult ca atât, începând cu data de 20 noiembrie 2015 recurentul Guțu Valeriu nu s-a mai prezentat la serviciu.

Referitor la invocarea recurentului la faptul că instanța de apel a interpretat și aplicat eronat normele de drept material, fără specificarea prin ce s-a manifestat aceste încălcări și din care circumstanțe acestea rezultă, nu permite încadrarea în temeiurile prevăzute la art. 400 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Alte argumente invocate în recursul declarat nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casarea deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din CPC

are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de drept procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar și nu temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării pricinii, asupra cărora instanțele de judecată ierarhic inferioare s-au pronunțat deja în modul corespunzător

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Guțu Valeriu ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 269-270, art. 431 alin. alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440, CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Guțu Valeriu, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Oleg Sternioală

Mariana Pitic